MISIRDA KIRMIZIÖRÜMCEKLER

İki noktalı kırmızıörümcek (*Tetranychus urticae*)
Pamuk kırmızıörümceği (*Tetranychus cinnabarinus*)

T.urticae erginleri

T. cinnabarinus erginleri

T.urticae'nin erkeği ve kırmızı örümcek yumurtaları

Tanımı ve Yaşayışı

- Türlere göre renkleri farklılık göstermekle birlikte, erginlerin renkleri genel olarak sarı ve yeşilin tonlarındadır.
- İki noktalı kırmızıörümcek, esas rengi yeşilimsi olup, sarımtırak koyu yeşil veya kahverengimsi yeşil de olabilir.
- Kışı soğuk geçen yerlerde yumurta halinde kışı geçirirler.
- Pamuk kırmızıörümceği, dişileri bir süre beslendikten sonra parlak ve koyu kırmızıya dönüşmektedir.
- Her iki türde de erkeklerin karınları geriye doğru incelir. Dişilerin vücut uzunluğu ortalama 0.4 mm'dir.
- Kışı soğuk geçen yerlerde döllenmiş veya döllenmemiş ergin dişi olarak kışlamış formda kışı geçirir. Ilıman yerlerde ise tarla kenarlarında, bahçe ve çalılıklardaki yabancı otlarda üremesine devam ederek kışı geçirirler.
- Kırmızıörümcekler ergin olur olmaz çiftleşir ve yaklaşık bir gün beslendikten sonra yumurta koymaya başlar.
- Yumurtalarını yaprağın alt yüzüne tek tek bırakır. Yaprak sapına yakın ana damarın çevresinde ve yaprağın kenarlarına doğru daha yoğun yumurta bırakır.
- Bir dişi ömrü boyunca 100-150 yumurta bırakır.
- Her iki türün yumurtası küre şeklinde olup, çapı 0.1 mm kadardır.
- Yumurtanın rengi önceleri şeffaf ve beyaz, açılmaya yakın hafif kırmızı ve sarı renk almaktadır
- İklim koşullarına ve bölgelere göre yılda 10-20 döl verebilir.

Zarar Şekli

- Kırmızı örümcekler, önce mısır bitkisinin alt yapraklarında zararlı olmaya başlar, daha sonra üst yapraklara doğru yayılırlar.
- Yaprakların alt yüzünde bitki özsuyunu emerek beslenirler.
- Popülasyonun yoğun olduğu durumlarda, yapraklarda sararma ve kurumaya, bitki boyunun kısalmasına, dane bağlamada gerilemeye ve üründe azalmaya sebep olurlar.
-

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Polifag bir zararlıdır. Birçok kültür bitkisi ve yabancıotlar konukçularıdır.

Mücadele Yöntemleri

Doğal düşmanların bu zararlıyı baskı altında tutması nedeni ile kimyasal mücadeleye gerek görülmemektedir. Bu nedenle ülkemizde kimyasal mücadelesi önerilmemektedir.